

עמ"ת 50284/10/18 - מדינת ישראל נגד אחמד עבד אלנבי

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

23 אוקטובר 2018

עמ"ת 50284-10-18 מדינת ישראל נ' עבד אלנבי (עציר)

העוררת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דניאל שימשילשווילי

נגד
המשיב
אחמד עבד אלנבי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר), בהחלטתו מיום יב בחשוון תשע"ט (21.10.18) בתיק מ"ת 16718-10-18, כאשר דן בעניינו של המשיב, בבקשת המדינה לעוצרו עד לתום ההליכים, הורה על אפשרות שחרורו כנגד הפקדת 7,000 ₪, התחייבות עצמית ע"ס 20,000 ₪ וערב, כאשר מההחלטה עולה שהוא למעשה יגור מחוץ לגבולות ישראל בא-רם.
2. כתב האישום מייחס לנאשם ארבעה אישומים:
 - א. סחר של מכירת סמים בסך 100 ₪ ביום 3.9.18, עבירה של סחר בסמים לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח משולב], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), וכניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: "חוק הכניסה") שכן העבירה המיוחסת לנאשם בוצעה בכניסה למחנה הפליטים שועפט.
 - ב. שלושה מקרי סחר של מכירת סמים תמורת 50 ₪ כל אחד בשלושה מועדים שלא צוינו עובר למועד של האישום הראשון, ואף זאת במחנה הפליטים שועפט, כאשר הקונה הוא אדם אחר מזה המוזכר באישום הראשון. הוראות החיקוק זהות לאלו של האישום הראשון.
 - ג. החזקה 1.05 גרם מסוג חשיש לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים; וכניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה, שכן גם עבירה זו בוצעה בישראל.
 - ד. מגורים במשך חודשיים במחנה הפליטים שועפט ללא היתר, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה.
3. בית משפט קמא מצוין כי לעניין מחנה הפליטים שועפט הנמצא מחוץ לתחומי מדינת ישראל וקיים לעניין זה תעודות עובד ציבור ולכן יש ראייה לכאורה לנושא זה (עמ' 8 שורות 7-8 להחלטה).
4. אשר לסחר בסמים, מנתח בית המשפט את הראיות ומגיע למסקנה שיש ראיות לכאורה, אם כי לגבי אחד מהמקרים מדובר בזיהוי ע"ס תמונה בודדת ולכן הראיות נמוכות.
5. ככל שמדובר בעילת מעצר לפי החוק, מזכיר ביהמ"ש קמא את ההנחה בדבר מעצר בגין עבירות סמים אך קובע כי מדובר בסחר משותף לנרקומנים וכי סוג הסם כמותו והתמורה הלא גבוהה, מדברים בעד עצמם.

6. אשר להמשך המגורים בא-רם בתקופת המשפט, קבע ביהמ"ש קמא כי אין חשש אמיתי להימלטות נוכח מקום מגוריו של המשיב בא-רם וזיקתו לירושלים.
7. ב"כ המדינה עו"ד דניאל שימשילשווילי, בטענות שבכתב ובטענות שבעל פה חוזר על כך שמדובר בעבירות סמים.
8. הוא מבליט את עברו הפלילי העשיר של הנאשם ועל כך שלא ניתן לסמוך עליו ולכן אין מקום לחלופת מעצר בהעדר תסקיר.
9. הסניגור המלומד עו"ד אמיר נבון טען כי מחנה הפליטים שועפט אינו למעשה במדינת ישראל ולדבריו הממשלה הצהירה שאינה נותנת במקום שירותים ולכן אין לראות זאת כחלק מישראל.
10. לענין עבירות הסמים, ציטט עו"ד נבון באריכות את פלטי השיחות של מרשו עם אותם אנשים שמכר להם את הסמים, והוא מנסה ללמוד מהם כי אכן מדובר בשיח בין נרקומנים. לדברי הסניגור, המשיב כדי לממן את הסם בעצמו שימש גם כמוכר או כמתווך בין ספק הסם לבין הצרכן הקונה, שעיומו עישן המשיב סמים.
11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את ערר המדינה ויש להותיר את המשיב במעצר עד לתום ההליכים.
12. טענתו הראשונה של הסניגור כאילו מחנה הפליטים שועפט אינו חלק מירושלים - אין מקומה בהליכי מעצר. בית משפט זה פועל על פי הדין. מעמד ירושלים הוסדר בחוק יסוד: ירושלים בירת ישראל. גם אם צודק ב"כ המשיב (הוא לא הביא כל ראיה לכך), כי הייתה החלטת ממשלה לפיה לא יסופקו שירותים במחנה הפליטים שועפט, על פי המבנה החוקתי במדינת ישראל אין סמכות לממשלה בהחלטה לבטל חוק יסוד.
13. לפיכך, נקודת המוצא היא כי מדובר בתושב א-רם בתחום יהודה ושומרון בעל תעודת זהות של אזור יהודה ושומרון, כאשר העבירות בוצעו במחנה הפליטים שועפט שבתחום ירושלים.
14. לא זו אף זו, על פי האישום הרביעי, המשיב גר באופן רצוף במשך חודשיים במחנה הפליטים שועפט, וזאת עבירת שב"ח ממושכת.
15. לא ירדתי לסוף דעתו של ב"כ המשיב לענין עבירות הסמים. דווקא הקראת קטעים משיחותיו של המשיב עם חבריו על ענייני סמים, מעידה כי הוא שקוע עד צוואר בעולם הסמים, בקי בהם, מקבל סמים מספק עלום ומוכר סמים לאחרים. העובדה שהוא גם מעשן סמים עם חלק מהקונים אינו מהווה שיקול לקולא. אכן, בעבר, העיר בית המשפט העליון כי כאשר מדובר בספק סמים לילדים בבית הספר יש להתייחס לכך בחומרה. אולם, מכירת סמים לבגיר (גם אם הקונה מעשן סמים בעצמו), אינו מהווה היתר לעיסוק בסמים.
16. אין מדובר בעסקה חד פעמית, אלא בעסקה אחת ממוקדת - האמורה באישום הראשון - ועוד שלוש עסקאות באישום השני.
17. אשר לאישום השלישי, שבו מדובר על צריכה עצמית, מסכים ב"כ המדינה כי אם הייתה העבירה הזו בבדידותה, כי אז, המדינה לא הייתה מבקשת מעצר עד לתום ההליכים.
18. הסניגור המלומד התעלם בטיעונו מנתון בעל חשיבות רבה המופיע בערר בכתב ומגובה במסמך הר"פ שהוגש לי. מדובר באדם בן 30 (יום הולדתו הייתה לפני שלושה ימים) ובמשך תקופה זו הספיק להיות מורשע ב-11 עבירות, וריצה מאסרים של 88 חודשים במצטבר.
19. עיון בגיליון הרשעותיו מראה שאין כמעט עבירה שאנשים בגילו לא ביצעו, החל מעבירות שב"ח, גניבת רכב,

פריצת רכב, תקיפות, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, שיבוש מהלכי משפט, התחזות לאחר, נהיגה ללא רישיון, החזקת אגרופן וסכין, ואפילו עבירתו האחרונה היא כניסה לשטח סגור בתוך יו"ש.

20. במהלך הקראת הר"פ, טען ב"כ המדינה כי ביחס לעבירת הסמים האחרונה שבה נידון והורשע בבית משפט צבאי באזור יהודה ושומרון, הוא נידון למאסר על תנאי של 12 חודשים לתקופה של 5 שנים (גזר דין של בית משפט צבאי יהודה בתיק 1224/2014 מיום 25.8.14). במהלך הדיון בעל פה, היסס ב"כ המדינה ולא אמר באופן נחרץ, האם ניתן להפעיל בישראל מאסר על תנאי למשך 5 שנים, כאשר על פי משפט מדינת ישראל, התקופה המירבית של מאסר על תנאי היא 3 שנים. אכן, בנושא זה לא שמעתי טיעונים מפורטים, ועל כן, לא אקבע הלכה.

21. אולם, צודק ב"כ המדינה, עו"ד דניאל שימשילשווילי, כי עצם העובדה שאדם ממשיך לבצע עבירות סמים, לאחר שנידון למאסר של 14 חודשים בגין עבירות אלה, ותלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי, יש בכך כדי להעיד על מסוכנות, ובעיקר - יש בכך כדי להביא למסקנה שלא ניתן לסמוך על אדם כזה, בחלופת מעצר.

22. כך הייתי פוסק אם חלופת המעצר הייתה בתוך מדינת ישראל. ברם, במקרה שלפנינו, חלופת המעצר שנקבעה על ידי בית משפט קמא היא בתוך תחום יהודה ושומרון, בא-רם, ולכן, קשה להבין כיצד הגיע בית משפט קמא למסקנה שניתן לסמוך עליו שיגיע לדיונים בבית המשפט. הנימוק המופיע בעמ' 9 שורות 9-10 להחלטה, לפיה **"לא סברתי כי בעניינו של המשיב קיים חשש אמיתי להימלטות לנוכח מקום מגוריו וזיקתו לירושלים"**, לא הוסבר עד תום. אדם שמנוסה בעבירות פליליות במשך שנים רבות, ימשיך לבצע גם בתחומי יהודה ושומרון. הסיכוי שמרצונו הטוב והחופשי יבוא, כדי להישפט בירושלים, איננו גבוה, גם אם הפקיד סך של 7,000 ₪ (שכן מעסקאות סמים יוכל להרוויח סכום זה, ואולי מעבר לו, תוך זמן קצר).

23. לפיכך, ועם כל המדיניות הנקוטה על ידי בית משפט זה שלא להתערב בכדי בהחלטות בית משפט קמא, הגעתי למסקנה כי מדובר במקרה חריג, המצדיק התערבות, כאמור.

24. סוף דבר: הערר מתקבל והמשיב יישאר במעצר עד לתום ההליכים נגדו, בתיק הפלילי בבית משפט השלום ב-ת"פ 16718-10-18.

ניתנה והודעה היום י"ג חשוון תשע"ט, 22/10/2018 במעמד

הנוכחים.